

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα κι' ἔλα μωρὲ ζαγάρι
ν' ἀκούσης τί περισπασμούς
καὶ πόσους αἰφνηδιασμούς
μᾶς κάνουν οἱ Βουλγάροι.

Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα ν' ἀκοῦς π' ἀνάθεμά σε,
πὼς σὲ φυλᾶν οἱ σύμμαχοι τῆ νύχτα ποῦ κοιμάσαι,
καὶ πάρ' καὶ τὸ κοντύλι σου
νὰ γράφης ἐν συντόμῳ
πόσους νεκροὺς οἱ φίλοι σου
σ' ἀφήσανε στὸ δρόμο.

Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα ν' ἀκοῦς, κακομοιριά σου,
σὲ τί χορὸ εὐρέθηκες μὲ τῆ συμπεθεριά σου
εἰς τὸ χωρίον Φλάμουρο κι' ἀπάνου στὰ Παγγαῖα.
Ἐγὼ σοῦ τῶπ' ἀφ' τὴν ἀρχὴ
νᾶχης μεγάλη προσοχὴ
ἀφοῦ κι' ἐσυμπεθέρεψες μ' εὐτήνα τ' ἀ ν α γ κ α ῖ α .

Γ.— Μὰ ἤξερα ;..
Μ.— Νὰ ξεραθῆς κακὴ ψυχρὴ σου μέρα
πὼπῆς κι' ἐσυμμάχησες μ' εὐτήνη τὴν παντιέρα
π' οὔτε φιλίες σέβεται, μήτε Θεὸ φοβάται
κι' ἀνατριχιάζει ἄνθρωπος κάθε ποῦ τὴ θυμάται.

Γ.— Μὰ ἡ ἀνάγκη...
Μ.— Τσῶπασε κι' ἐσὺ τὰ φταῖς κατσίδι
πὼπῆς ἀνερώτητα κι' ἀγκάλιασες τὸ φίδι.
Ἐσὺ τὰ φταῖς ποῦ μοῦθελες νὰ κάμης συμπεθέρους
εὐκιά τ' ἀγριογούρουνα κι' εὐκίους τσοῦ σκαντζοχέρους.

Ἐσὺ τὰ φταῖς μωρὲ σκυλί
ποῦ δὲν ἐσκέφτηκες πολὺ
προτοῦ ἀποφασίσσης,
μὲ τί διαόλους πρόκειται συμπεθεριά νὰ κλείσης.

Ἐσὺ τὰ φταῖς τὰ πράγματα, μωρὲ ψευτοφυλλάδα
πὼπῆς κι' ἀνατριχιάσθηκες μεγάλη τὴν Ἑλλάδα
μὲ σύμμαχο τὸ Βουλγάρο! Μ' αὐτὸν τὸν ἀγροῦδάτη
π' οὔτε Δεσπότη σ' ἀφῆσε μήτε κι' ἀρχιμανδρίτη
καὶ πρὶν Χριστοῦ γεννήσεως ραδίσει μὲ τὴ σκέψη,
πὼς νᾶμπη μὲς τὸ σπῆτι σου νὰ σὲ καβαλικέψη.

Ἐγὼ ἀνήκω, φίλε μου, μὲ τοὺς ἀπαλλαγέντες
καὶ δὲν ἀνακατόνομαι σ' εὐτήνες τῆ κουβέντες.
Ποτὲ μου γιὰ πολεμικὰ δὲν ἔδωσα μύβολο·
ἀλλὰ ἐνδιαφέρομαι γιὰ σένα, βρὲ ζωντόβολο,
ποῦσαι στὴν ἐπιστράτεψι μὲς ἀπὸ τὸν Ὀχτώβρη
κι' αὐτὸ τὸ δίκιο ποῦ ζητᾶς, ὁ Βουλγάρος θὰν τῶβρη.

Ἐσὺ τὰ φταῖς μωρὲ μωρῶν,
ποῦ εἰς ἀγῶνα ἱερὸν
ἐνώθηρες μ' ἐκείνους
πὼπνίξαν τὴν Ἀγγίλιον εἰς γόους καὶ εἰς θρήνους
κι' ἐρείπιο στὴν ἄφησαν καὶ μὲ φωτιά τριγύρου
κι' ἐμπαίνανε στὸ ἱερὸ
καὶ δὲ σ' ἀφήσανε γερὸ
φελόνι καλογήρου.

Ὅλα ἐσὺ τὰ προκαλεῖς κι' ὅλα ἐσὺ τὰ κάνεις
γιὰ νᾶσαι θεοπάλαβος, γιὰ νᾶσαι βέρος Γράννης,
καὶ γιὰ νὰ μὴ συλλογιστῆς πὼς τὰ δικά σου μπράτσα
ξένη θὰ μεγαλώσουνε καὶ πομπηομένη ὄρατσα.

Ἄλλοιῶς τὰ φανταζώσουνε
μὰ τώρα σκοτιζώσουνε
καὶ κάτσε παίξε σμπάρα
μ' αὐτὴν τὴ δολιότερη τῆς οἰκουμένης φάρα
π' ἂν οἱ γενναῖοι ναῦτες σου τὴν ἔχουνε γλυτώσει,
ἐκείνη μ' αἰφνηδιασμούς θὰ σοῦ τ' ἀνταποδώσει.

Ἀκοῦς οἱ ἀφιλότιμοι! Ἀκοῦς οἱ σκαντζοχέροι,
ἀπάνου στὸν «Ἀβέρωφ» μας νὰ πᾶ νὰ βάλουν χέρι
καὶ νὰ κανονιτζάρουνε μὲ λύσσα οἱ μουζικοῖ,
τὸ πλοῖο ποῦ τοὺς φύλαγε νὰ μὴν τοὺς φᾶν οἱ λύκοι!

Τι σύμμαχοι, τί ζαγάρι τί τζόγιες, τί καμάρια!
Στὸ ψέμμα τοὺς ἀμίμητοι! Στὸ πείσμα τοὺς μουλάρια!
Ἡ δὲ ψυχὴ τοὺς; Ἄστηνε! Δὲν θὰ βρεθῆ καμμία
χωσμένη πρὸ βαθύτερα μέσα στὴν ἀτιμία!

Κι' αὐτοὺς, μωρὲ, τσοῦ Κήνης καὶ τσοῦ χριστιανομάχους,
τσῶζούλεψες τοῦ λόγου σου καὶ τσῶκαμες συμμάχους
εἰς ὥρας π' ἀναστέναζαν ὅλο δικοὶ σου τόποι!
Φτοῦ νὰ χαθῆς ποῦ μ' ἔκαμες ὀξέζιλι στὴν Εὐρώπη!

Γ.— Μὰ δὲ θυμάσαι στὴν ἀρχὴ ποῦ εἶπ' ὁ Βενιζέλος...
Μ.— Νὰ τὴν ξεχάσης τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ κνιτᾶς τὸ τέλος.
Γ.— Μὰ κι' ὁ Σωζόνωφ, βρὲ Μαρῆ, κι' ὁ Ἄσκουϊθ κι' ὁ Γρεῦ
μᾶς εἶπανε...

Μ.— Νὰ μὴν ἀκοῦς τί σοῦπαν οἱ ὄβραιοι
παρὰ ν' ἀκούσῃς ἐμὲν νὰ ποῦ σαλαγὰ ἀπὸ τὸ πῶς
πὼς δὲ μ' ἀρέσει νὰ σμιρῶμαι μ' ἐσὺ τοὺς ποῦ προδότες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Μ.— Μωρ' ἄκου με κι' εἶν' ὅλοι αἰμοβόροι,

κι' από τὰ χρόνια τὰ παλιὰ,
τῶγδα στὴν ἱστορία,
πῶς πάντα τσοῦγαμε μελιὰ
στὴν αὐτοκρατορία.

Οἱ Βούλγαροι, βρὲ μάτια μου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ,
κι' ἐκεῖνος ὁ Ἀμέλιος ποῦ κἀθεται στὴ Ρόδο,
καὶ ὁ Χαμίτ ὁ ἄλλοτε Σουλτάνος μὲς τὴν Πόλι,
ἀπὸ νὰ σπόρο φαίνεται πῶς γεννηθήκαν' ὅλοι
καὶ σὺ ποῦ εἶχες τσοῦ Θεοῦ, στὸν Ὀλυμπο κουμπάρους,
δὲν ἔπρεπε νὰ μπερδευτῆς μ' εὐτήνους τσοῦ γαιδάρους.

Ὁ Βούλγαρος ποῦ μ' ἐμπλέξες μαζὺ του, μπεζεβένη,
μάστιξ τοῦ Ἔθνους ἦτανε καὶ εἶναι καὶ θὰ μένη
καὶ ἀπορῶ τὸ μέλλον μας ποῦθε τὸ βλέπει αἴσιον
αὐτὸς ποῦ ἐπεδίωξεν αὐτὸ τὸ συνοικέσιον
χωρὶς νὰ κάτση νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ ὑπολογίση,
τὶ τόκους ἀποφέρουνε πέντε αἰώνων μίσση !

Γ.— Μ' αὐτὸ ποῦ λὲς ὑπονοεῖς τὸ Βενιζέλο, βρωῖμα
καὶ σοῦπα πῶς νὰν τὸ κρατῆς τὸν βδελυρὸν σου στύμα
δσάκις θὰ μοῦ ὀμιλῆς γιὰ τὸν ἐθνοσωτήρα.
Θὰ πῆ πῶς εἶσαι τενεκὲς μὲ δίχως χαρακτῆρα,
μὰ μέγρι τρίτου οὐρανοῦ νὰ μοῦ τὸν ἀνυψώνης
κι' ἄλλη νὰν τότε μέμφεσαι

Μ.— Δὲ θέλω νὰ θυμώνης !

Θέλω νὰ συζητήσουμε
καὶ νὰν τὰ κοσκινίσουμε
τὰ πράγματα μας Γιάννη !

Βεβαίως θαύματα πολλὰ ὁ γίγας ἔχει κάνει
μ' ἂν τώρα ἢ ἀργότερα
μπερδέψουμε χειρότερα
μὲ τοὺς Ἰσκαριώτες,
τὶ θὰ μοῦ πῆς ἐτότες ;

Ἄν ἔτσι μ' αἰφνιδιασμοὺς κι' ἀνάνδρους ἐπιθέσεις,
χάνετ' ἀπὸ τὰ χέρια μας ἢ μὰ κι' ἢ ἄλλη θέσις,
μποροῦμ' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ κάτσουμε στὴν κόχη
ἀφίνοντες τὸ Βούλγαρο νὰ μᾶς πατήση ;

Γ.— Ὅχι !

Μ.— Λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ποῦ ξύλο συμμαχίας
θ' ἀρχίσῃ σ' ὅλας γενικῶς τὰς νέας ἐπαρχίας,
ἂν ἢ Εὐρώπη ἢ λοιπὴ
ἀξάφνου ἔβγη καὶ μᾶς πῆ
«μ' ἐσκάσετε μπουμποῦλοι
καὶ σύρετε στὸ διάολο φευγάτ' ἐδώθε οὔλοι»
κι' ἂν τέτοιο τέλος λάβουμε μ' αὐτὲς τῆς ἀταξίας
ἐτότες ποῦν' τὰ θαύματα κι' ἢ αἰσιοδοξίες ;

Ἄν μὲ τοῦ συμπεθέρονε, μωρὲ, τὴν ἀτιμία,
συμβῆ νὰ γδοῦμ' ἀπάντεχα καμιμὰν αὐτονομία
κι' ἐμεῖς μετὰ ὀκτάμηνον γιγάντειον ἀγῶνα
δὲν πάρομ' ἄλλο τίποτα παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα,
κι' ἂν μέσα στὴν Ἀνατολὴ
φυσήσῃ ἄγρια πολὺ
τῆς Δύσεως σβιλάδα,
πότε καὶ πῶς θὰ τὴν ἰδῆς μεγάλη τὴ Ἑλλάδα ;

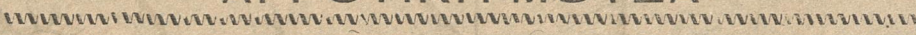
Γιὰ τοῦ μεσσία τὴ στοργὴ
κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει
κι' ὅποιος μοῦ τὸν κακολογεῖ
τὴν εὐλογιὰ νὰ βγάλῃ
ποῦ νικηφόρος προχωρεῖ μέσα στὴν πολιτεία
καὶ ἢ ἀρχῆς ποῦ τὴν κυττοῦν, τὴν πέρονουνε σι' ἀστεία.

Τοῦ Βενιζέλου τὴ στοργὴ καὶ τὴ μεγάλη δοῶσι
Ἕλληνας δὲν θὰ εὐρεθῆ κανεὶς νὰ τὴν ξεχάσῃ
μ' ἂν ἐβασίλει, Γιάννη μου, τὸ ἔθρονον τοῦ μεσσία
ἀπάνου στὸν Βουλγάρωνε τὴν ἐθνοσυνειδησία
ἔλα νὰ τραγουδήσουμε κι' ἐγὼ κι' ἢ ἀφεντιὰ σου
«κακὰ χορεῖται παπαδιὰ καὶ φαίνονται τὰ χεῖρά σου»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ἡ πανήγυρις στὰ Σίεσσα
δίχως κέφια καὶ μεθύσια.

Τέλος πάντων κάθε χρόνο
εἴμαστ' ὑποχρεωμένοι
ν' ἀκολουθᾶμε καὶ τὸ θρόνο
μὲ τὴν Κεχαριτωμένη
κι' ὅλους τσοῦ προσκυνητάδες
ἀπὸ χώρα καὶ χωριὰ
κι' ἀνασούσταγες χηράδες
ποῦ διψοῦν γιὰ ξεμπουργιὰ.

Εἶναι βέβαια εἰς γνῶσιν
συμπολίτου καθενός,
πῶς σ' αὐτὴν τὴν ἐκστρατεία
ἔχει πάντα τὰ πρωτεία
ὁ παπᾶς ὁ Καστρινὸς
καὶ πλησίον στὴν Εἰκόνα
γεγωνοῖα τῆ φωνῆ,
φάλλουνε τὰ βάσανά τους
ἕνα τσοῦρμιο Καστρινοί.

Καστρινοὶ καὶ Περαιτάδες
σύμμαχοι παντοταῖνοι.
πρῶτοι ξεκινοῦν καὶ πᾶνε
μὲ πρόνομια νὰ φᾶνε
ὅ,τι λάχῃ στὴ Μονή.

Καστρινὲς καλοφτιασμένες
κατεβαίνουν ἢ καυμένες
μὲ μεγάλη τους χαρὰ,
κατεβαίνουν χέρι, χέρι
γιὰ νὰ δεῖξουνε σ' ἀσκέρι
τὰ μωδέρινα τους σγουρά.

Περαιτούδησες, Περάτες
μὲ τῆς τσέπες τους γιομάτες
ἦταν' ὅλοι στὴ γραμμῆ,
λόγῳ ποῦ σεισμοὺς ἐπέστη
κι' ἐπουλήσαν τὸν ἀσδέστη
σὲ τετραδίπλη τιμῆ.

Σὰν τὰ ρόδα τὰ δροσάτα
ἢ Περαιτένες στὴ στράτα
ἐσκορποῦσαν εὐωδιὰ
καὶ γι' αὐτὸ κι' ἢ Παναγία
τῆ παντρεῖα μ' εὐκολία
δέκα δέκα τὴ χρονιά.

Εἰν' ἀλήθεια πῶς ἐφέτο
ἐλυπήθηκα πολὺ
ποῦ εἰλείπαν ὄλ' οἱ νέοι
κι' οἱ λεβέντες οἱ καλοὶ
ποῦθελε νὰ ἦναι πρῶτοι
στὰ ἄλογα καβελάρτοι,
μὰ μ' αὐτὰ τὰ νταβατούρια
τῆς ἐνδόξου ἐποχῆς,
οὔτε νέοι μᾶς ἐμείναν
οὔτε κτήνη ἀντοχῆς.

Εἰν' ἀπάνου στὴν Κοζάνη
τὰ χρυσὰ μας παλληκάρια
ἔλειπαν οἱ Καραβισιάνοι
ποῦχαν τὰ καλὰ μουλάρια,
ἔλειπαν κι' οἱ Βαρτσαμάδες
ποῦναι πρῶτοι στὸ χορὸ
καὶ μᾶς ἦρθαν οἱ γερόντοι
μὲ βραβδί καὶ μ' ἕνα δόντι
καὶ γρηῆς μὲ τὸ σωρὸ.

Ποῖος ἐφέτο νάχῃ κέφι
ν' ἀκολουθᾶ ἐκστρατείας
ποῦν' τὰ σπῆρα, λυπηριὰ
καὶ κρεβῆτια φορτωμένα
μὲ λεβέντες ἔτρονοντες.

Πῶς ὁ κόσμος νάχῃ κέφι
γιὰ χοροὺ πησῆματα,
πῶχῃ θλίψι καὶ τρομάρα

καὶ δὲν τῶμαινε πεντάρια
μὲ τὰ παραρτήματα.

Πῶς ὁ κόσμος νάχῃ γούστο
νάβῃ νὰ διασκεδάσῃ
ὁποῦ μὲς ἀφ' τὸν Ὀχτώβρη
δὲν μπορεῖ νὰ ἴσυχάσῃ
κι' ἀπὸ μέραν τὴν ἡμέρα
βλέπει νέους πειρασμοὺς,
καὶ στὸν ὕπνο του σαρτάρει
βλέπωντας πῶς οἱ Βουλγάροι
κάνουν αἰφνηδιασμοὺς.

Πῶς ὁ κόσμος ὁ καυμένος
νάχῃ κέφι γιὰ γιορτῆ
ποῦναι κατατρομαγμένος
πῶς χακὶ θᾶναι ντυμένος
ἴσιαμε τὸν Τρυγετῆ.

Ἐλεῖπε μὲ λίγα λόγια
ἐντελῶς ἢ εὐθυμία
καὶ διαθέσις γιὰ κόρτε
δὲν ὑπῆρχε σὲ καμιμία
μὰ κι' ἢ μαῦρες ἢ γυναικες
ποῦ νὰ ρίξουνε ματιὰ
ποῦταν' ὅλο βρομπαβένιες
καὶ γερόντοι μὲ βραβδιὰ.

Ἀπὸ κείνους ποῦ ἐρχόνταν,
κάθε χρόνο τακτικῶς,
μὰ σχεδὸν εἰλείπαν ὅλοι
ἦταν ὅμως μερικὸι
σὰ νὰ ποῦμ' ὁ Ματαράγκας
ὅλος γέλια καὶ χαρὰ
καβελάρης σ' ἄλογο του
μ' ἄλλα ζῶα στὸ πλευρὸ του
γιὰ τιμητικὴ φρουρά.

Κι' ὁ Παμεινώντας ἦτανε
ἀπὸ τὸν Καραβάδο,
ποῦχε γιὰ λεβαντινὸ
τὸ κέφι του καργάδο,
ἀλλὰ χορὸς δὲν ἔγινε
σὲ τρίστρατο κανένα
κι' ὁ Παμεινώντας ἐφυγε
μὲ μούτρα χαλασμένα.

Ὅπως ὁ ἴσκιος γερακιοῦ
θάξῃ περδικοπούλες,
εἶχε σκιασμένες ἢ βλογιά
καὶ τῆ Ποργεροπούλες
καὶ βγήκανε δειλὰ, δειλὰ
μὲ τὴν καρδιά κομμένη
γιατ' εἶχανε τὴν ἐγνοια τους
μὴ φύγουν οἱ κλεισιμένοι.

Σὰν τὰ λουλούδια τ' Ἀπριλιοῦ
σφριγώντα καὶ δροσάτα,
τὰ κοπελούδια στὴ σειρὰ
ἦτανε στὰ Μουσάτα,
μὰ ὅσο κι' ἂν ἐγιάλιζε
τὸ σφρίγος καὶ ἢ νηότη,
ἢ παππαδιὰ μὲ τὴ μαμῆ
ἐκάμανε τὴν πρώτη.

Εἶδα πρῶτονε κι' ἐφέτο
τὸν κλητῆρα τὸν Κοσμέτο
π' ἂν τὸν ἐγεί σακατέσει
τὸν ἄλογο στὸν ἄλογο
ἦρε γιὰ τὸ ἀποδεμένο
καρμὺ θανάτου
κι' ὅποιος εἶν' ἀποδεμένος
ἔξω πρὸ τῆς πόρτης
καὶ θὰ φύγῃ κελυμένος
ἐντελῶς ἀπὸ δεσμά.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

και εις επικρισιν κατά του Κ. Προέδρου του 'Αδελφάτου προέβη, ότι δηλαδή διά την μετάβασιν του εις 'Αθήνας χάριν διαφόρων υποθέσεων των Καταστημάτων απεξημιώθη υπό του Ταμείου με Δρ. 450 50 και έρωτά ποίας υποθέσεις μετέβη ο Σεβ. να υποστηρίξη; 'Επί τούτου ως μοι επιτραπή να μη άπαντήσω.Θά παραθέσω μόνον μέρος της σχετικής πράξεως του 'Αδελφάτου.

«Κρίνει καλόν όπως μεταβή εις 'Αθήνας εν μέλος του 'Αδελφάτου προς τούτο δε θεωρεί καταλληλότερον τον Σεβασμιώτατον Πρόεδρον του 'Αδελφάτου, οστις και λόγω του κύρους, του εν τού βαθμού αυτού προερχομένου, και λόγω της επί πολλά έτη εν 'Αθήναις διαμονής αυτού, ενδείκνυται ως ο μάλλον άρμόδιος κλπ.»

«Θθεν δέν πιστεύω να υποτεθῆ ότι τὸ 'Αδελφάτον παμφηφεί παρεκάλεσε τὸν Πρόεδρον του να μεταβῆ εις 'Αθήνας εν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀέρος ἢ διὰ τὴν διασκεδάσῃ. Δέν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν τὸ 'Αδελφάτον προέβη εις τοιαύτην ἀπόφασιν. Συνέβη πολλάκις τὰ ἐκάστοτε 'Αδελφάτα, προκειμένου περι σοβαρῶν υποθέσεων τῶν Καταστημάτων νὰ παρακαλέσωσι μέλη αὐτῶν νὰ μεταβῶσιν εις Κέρκυραν, 'Αθήνας καὶ εις τὴν νῆσον Πεταλᾶ, ἀνήκουσαν ἄλλοτε εις τὰ Καταστήματα, καὶ πάντοτε καταβλήθησαν τὰ ἐξοδα τῆς μεταβάσεως των ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Καταστημάτων, θεωρηθέντος ὅτι ἀρκετοὶ εἶναι οἱ κόποι εις οὓς υπερβλήθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἐξ 'Αθηνῶν ἐπάνοδον τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀφ' οὗ διέμεινεν ἐκεῖσε ἐπὶ 24 ἡμέρας τὸ 'Αδελφάτον διὰ πράξεώς του, ἐκάνονισε τὰ ἐξοδα του εις Δραχμὰς πεντακοσίας 'Αλλ' οὗτος ἔλαβε μόνον Δραχ. 447,50 ὅσας δηλαδή εἶχεν ἐξοδεύσει καὶ Δρχ. 3 διὰ χαρτόσημον.

'Αλλὰ ἐξακολουθῶν ἀναφέρει ὅτι καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ ἔτος 1909 διὰ μετάβασιν μου εις 'Αθήνας κατ' ἐντολήν τοῦ 'Αδελφάτου απεξημιώθημ με Δραχμὰς 250, ἀποσιωπῶν ἔτι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἔλαβον διὰ δύο μεταβάσεις μου ἐκεῖσε καὶ ἐν ἐκτὸς τῶν διπλῶν ἐξοδῶν μεταβάσεων καὶ ἐπανάδων διέμεινα ἐπὶ εἴκοσι μίαν ἐν ὄλῳ ἡμέρας δαπανήσας καὶ μερικὰ ἐξοδα διὰ τηλεγραφήματα κλ. Ταῦτα εις τὸν ἀπολογισμὸν, ὃν εἶχε ὑπ' ὄψει του, ἀναγράφονται

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατυπίαν ἣν ἐπικαλεῖται διὰ τὴν καταβλήν ποσοῦ Δρ. 175 εις τὸν Διχηγρόν κ. Δ. Βανδῶρον ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Καταστημάτων, τοῦτο ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἐπὶ λογαριασμῷ τοῦ Σωφρονιείου ἰδρύματος, ἡ περιουσία τοῦ ὁποίου συνεχωνεύθη διὰ Νόμου μετὰ τῆς τῶν Φ. Καταστημάτων. Ἀρκετὸν νομίζω εἶναι τὸ ὅτι καταβλήθη τὸ ποσὸν εις τὸν κ. Δ. Βανδῶρον, οστις ἐδικαιούτο νὰ λάβῃ τοῦτο.

Αὐτὰ εἶχον νὰ ἀπαντήσω. 'Εν τέλει θὰ παρατηρήσω πρὸς τὸν κ. συντάκτην τοῦ ἄρθρου, ὅτι δέν εὐρίσκειται ἐν τῷ δικαίῳ ἰσχυριζόμενος ὅτι δέν εἶχον ἄρμον διύτητα νὰ ἀπαντήσω καὶ ὅτι τοῦτο ἐπύραξα ἵνα προσφέρω θυμιάματα εις τὸ 'Αδελφάτον καὶ σινηγορήσω ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὰ ἐκάστοτε διοικήσαντα μέχρι σήμερον τὰ Καταστήματα 'Αδελφάτα ἴστανται τόσον ὀφηλᾶ ὥστε νὰ μὴ ἔχωσιν ἀπολύτως ἀνάγκην σινηγοροῦ. Βεβαίως εἶναι ἄλλως ὅτι τὴν θέσιν ἣν κατέχω ἐστραφίκα εις τὴν ἐργασίαν μου, ἣν ἐξετιμώθη παρ' ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν προϊσταμένων μου, οὓς ἐπὶ δέκα ἐν νῆα ἐπὶ ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἔχω.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ν. Σ. ΚΑΚΟΥΡΑΤΟΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἐξ ἐλαστικῶν ἐστῆρια ἐκ μεταλλῶν, χειροκίνητα ποταπλοῦ μοχλοῦ καὶ μεγάλης διαμέτρου μετὰ τῶν ἐκ σκληρολίθου βάσεων των. Πληροφῶραι παρὰ τῷ κ. Ρόκφ Βεργωτῇ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπιτροποὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ 'Αγ. Δημητρίου Φαρακλάτων, εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν ἐνοριτῶν τοὺς γενναιοδῶρους ἡμῶν συνδημῶτας, οἵτινες συνέδραμον τὴν ἐκκλησίαν ἔχουσαν ἀνάγκην χρυσώματος τοῦ τέμπλου καὶ θρόνου αὐτῆς διὰ τῶν ἐξῆς ποσῶν:

- Κωνστ. Αγγ. Κοσμάτος Δρχ. 8000
- 'Αθαν. Γαβαλάς 1000
- Γεωργ. Ι. Κοσμάτος 500
- Μιχαήλ Ν. Λυκούδης 1000
- 'Αθαν. Γ. Καλογηράτος 100

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς δυναμένους ἐκ τῶν ἀγαθητῶν μας συγχωρίων νὰ ἐλθῶσιν ἄρωγοι, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

Σπυρ. Μαρινάκης. Γεωργ. Γεωργιτίτης. Κωνστ. Πολλάτος. Νικόλ. Καλογηράτος.

Προκειμένου νὰ χρυσωθῆ τὸ τέμπλο καὶ ὁ θρόνος τῆς ὕψ' ἡμῶν ἐπιτροπευομένης ἐκκλησίας 'Αγ. Δημητρίου Φαρακλάτων, προσκαλοῦμεν τοὺς εἰδικοὺς πρὸς τοῦτο τεχνίτας νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ χωρίον μας μέχρι τέλους Μαΐου, ὅπως ἴδωσιν τὴν γεννησομένην ἐργασίαν καὶ δώσωσιν ἕκαστος τὸν προϋπολογισμὸν του. Ἡ ἐργασία θὰ δοθῆ ὅπου εὐρομεν τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θεομῶτατα τοὺς εὐγενῶς συμμετασχόντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφυλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ γυναικαδέλφου Δημητρίου.

Ἀρετὴ Δ. Ἀντύπα
Οἰκογένεια Μαγκλιδέρα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Οἱ σεισμοὶ δέν μᾶς ἐξέχασαν ἀκόμη. Τὴν Κυριακὴν, Δευτέραν καὶ Τρίτην κατὰ συνέθειαν καὶ σχεδὸν κατὰ τὴν αὐτὴν μεταμοσημβρινὴν ὥραν μᾶς ἐφόβισαν ὄχι ὀλίγον.

— Τὰ κρούσματα τῆς εὐλογίας εἶναι 7 ἐν ὄλῳ. Καὶ ὅμως δέν κατορθώθη νὰ εὐρεθῆ τὸ ἀπομονωτικὸν οἶκημα.

— Ἐλπίζομεν ὅτι δέν θὰ ἐξακολουθῆσῃ ἡ κατάστασις αὐτὴ.

— Ὁ ἰατρός κ. Σπ. Κ. Ἰγγλέσης, ἔλαβε παρὰ τῶν ἐν 'Αβυσσινίᾳ διαμενόντων συμπολιτῶν μας κ.κ. Ἰωάν. Γεωργ. Λυμάτου λίρας 10 καὶ Σπυρ. Λιβιεράτου λίρ. 4 διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐπιστητῶν, τὰς ὁποίας καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν ταμίαν κ. Φορέστην.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Μεσοβούνια ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Σπυρ. Χαροκόπος ἐν ἡλικίᾳ 62 ἐτῶν, διατελέσας ἐπὶ μίαν τετραετίαν δήμαρχος τοῦ δήμου 'Ασσοῦ. Τοὺς υἱοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάτος συλλυπούμεθα

— Πάσων πρὸ πολλοῦ ἐκ χρόνιου νοσήματός, ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς Λακωνίαν ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου ἐν συγκινησίᾳ παρακολουθήσαντος τὴν κηδείαν του, ὁ ἀγαθὸς καὶ αἰσθηματίας νέος 'Αναστάσιος Γ. Μουσοῦρης, ἀδελφὸς τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Γεωργ. Μουσοῦρη τῆς βουλῆς τοῦ, ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ὁ φιλόστοργος συμπολίτης Δημητρίος Ἀντύπας συντάξιόχρος δημοδιδάσκαλος.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἡ ἐνάρετος γυνὴ 'Αθηνᾶ χήρα Σταύρου Καπατσόρη.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἑορτὴν τοῦ 'Αγ. Κωνσταντίνου δέν ἐφορτίζει ἔνεκα πένθους ὁ μηχανικός κ. Κωνστ. Ξένος.

— Λίαν ἐπιτυχή καὶ καλλιτεχνικῶς τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐξετέλεσεν ὁ ζωγράφος κ. Κωνστ. Λιβαδάς Λιόνης. Τὰ συγχαρητήρια μας.

— Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν κ. Γ. Χοιδᾶν τῶς γυμνασιᾶς ἀρχὴν, νὰ ἐκφορήσῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τὴν 21 Μαΐου.

— **ΑΔΕΛΦΑΙ ΓΑΜΟΝ.** Ν.κ. Στελαβοῦνος Μαρία Καπογυλιάνου (Κοκολά) — Εὐφ. 'Αλεξανδράτος 'Ολυμπίας Νικολάου (Βασιλοπούλα) Ἄνω. Σμιάτος Μαρία Λουδοῦ (Φαρακλάτα.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΙΡΗΝΗ ΥΠΕΓΡΑΦΗ

ΑΘΗΝΑΙ— Ἡ προκαταρκτικὴ εἰρήνη μετὰ τῆς Τουρκίας ὑπεγράφη χθὲς Παρασκευὴν τὴν δωδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐν Λονδίνω.

Οἱ ὅροι δέν ἐτηλεγραφήθησαν ἀκόμη ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Τουρκία ἐδέχθη τὴν ἄμεσον ἐπανάληψιν τῶν διομολογήσεων διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἔλληνας ὑπηκόους ὡς ὑπῆρχον αὐταὶ πρὸ τοῦ 1897.

ΑΘΗΝΑΙ— Αἰρουμένου σήμερον τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων, ὁ ἑλληνικὸς στόλος θὰ κατευθυνθῆ εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως μετὰσχῃ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τὴν 21ην Μαΐου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ἡ Ρωσσία ἀποκρούει κοινήν συζήτησιν τῶν συμμάχων περὶ διανομῆς, φοβούμενη ἀποτυχίαν καὶ μεγαλειτέρας περιπλοκάς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Ἡ συνομιλία Βενιζέλου καὶ Σαράφωφ περιεστράφη εἰς τὰ τελευταῖα ἑλληνοβουλγαρικὰ ἐπεισόδια. Συνεφώνησαν δὲ ὅτι πρέπει νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν καὶ νὰ συνεννοηθοῦν οἱ σύμμαχοι διὰ τὴν διανομὴν, ἄλλως θὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν δικαιοσύνην. Ὁ Βενιζέλος εἶπεν ἐν ἀγανακτήσει, ὅτι εἶναι κατάπτυστον νὰ ἔλθουν οἱ σύμμαχοι εἰς ῥῆξιν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ— Ὁ Πάσις πιθανῶς θὰ συναντηθῆ μετὰ τὸν Βενιζέλου, διότι ὑπάρχουσι φόβοι ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἀρνηθῆ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ἐτηλεγραφήθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐκ τοῦ ὑψώματος Πραδί ἔβαλλον δι' ὅκα τῶ πεδινῶν πυροβόλων πρὸς Ἐλευθεράς.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ— Ἡ Σερβία κατήργησεν ἀμνηστοιχίας ἐπιβατῶν, λόγω τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Τὸ βουλγαρικὸν στρατηγεῖον ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς Ἑλλάδος νὰ χωραθῆ εὐρεῖα οὐδετέρα ζώνη.

Ὁ Σαβῶφ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγεῖου Σερρών, ἐξεφράσθη ὅμως, ὅτι παρ' ὄλην τὴν κρισιμότητα τῶν πραγμάτων, ἐλπίζει εἰς τὴν εἰρήνην καὶ λύσιν αὐτῶν.

Σήμερον ἐπεκράτησε πλήρης ἡσυχία εἰς τὰ σύνορα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οἱ Βούλγαροι ἰσχυρίζονται διὰ τὴν συμπλοκὴν Ἀγγίστου, ὅτι τὸ βουλγαρικὸν πεζικὸν παρήκουσε τὸ παράγγελμα τῆς παύσεως τοῦ πυρός καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐπίθεσιν.

Ἐδεδαιώθη ὅμως, ὅτι οἱ Βούλγαροι προσεπάθησαν νὰ καταλάβωσιν τὴν Δοϊράνην, Γιαννιτσά, Κελκίς καὶ Γουμένισσαν, ἰσχυριζόμενοι ὅτι τὰ μέρη ταῦτα τὰ κατεῖχον πρὶν ἀποσυρθῶσιν εἰς Μπουλαῖρ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐπιτελείου συνεννοήθη μετὰ τοῦ Ἰβάνωφ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς συνοριακῆς γραμμῆς.

ΑΘΗΝΑΙ— Ἀσφαλεῖς πληροφορίες ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλουσιν ὅτι νέαι Ἑλληνοβουλγαρικὰ καὶ μικροσυμπλοκαὶ ἔλαβον χώραν ἐξηκολούθησαν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν Βουλγαρικῶν περιπολιτῶν.

ΚΑΤΑΒΑΤΕΤΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΘΟΥΡΙΟΥ

Ἐπεται παράρτημα